

VI.

Хората като че не чуваха. . . .

Вѣтърътъ пишѣше и развѣваше снѣга, а Иванчо потропваше отъ студъ, и ту съ завистъ изглеждаше доволнитѣ, ту съ съжалене — баща си, слѣпия си баща, който едвамъ прошепваше:

— Подарете, за Бога! Св. Недѣля да ви е на помощ! . . .

Хората излизаха отъ Божия Храмъ, но като че не чуваха и не виждаха.

София, 1906 год.

Р. С. Тошкинъ.

Малката пѣвица.

Азъ съмъ малка, но умѣя
Пѣсни хубави да пѣя,
Колко гласъ ми стига,
Като чучулига:

Тра - ла - ла - ла - ла
Дѣтска веселба!

Мама, тати ме обичатъ
И ме „славейче“ наричатъ,
Че ги веселя
Отъ рана зора:

Тра - ла - ла - ла - ла
Съ дѣтска веселба!

София.

Р. С. Тошкинъ.

